

ת"פ 48918/03/18 - מדינת ישראל נגד אשר מסעוד שוקרון

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 48918-03-18 מדינת ישראל נ' שוקרון

בפני
כבוד השופט יוסי טורס
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אשר מסעוד שוקרון

הנאשם

גזר דין

כתב האישום וההליכים

1. הנאשם הורשע, במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של החזקת סכין שלא למטרה כשרה, לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין). בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן, ביום 10.12.17 בשעה 21:54, נתפס הנאשם בבית החולים גליל מערבי בנהריה, כשהוא מחזיק על גופו סכין בעלת להב באורך של 18 ס"מ.

2. בהתאם להסדר הטיעון הסכימו הצדדים כי המאשימה תעתור להשית על הנאשם 3 חודשי מאסר בפועל, שניתן לשאת בהם בעבודות שירות, ואילו ההגנה תוכל לטעון באופן חופשי.

טיעוני הצדדים לעונש והראיות

3. אמו של הנאשם העידה לעונש וסיפרה על העזרה שהיא מקבלת מהנאשם, על מצבה הבריאותי הרעוע וביקשה להקל עמו.

4. ב"כ המאשימה טען כי מדובר בעבירה חמורה שבוצעה במרחב בית חולים ציבורי, בשעת לילה מאוחרת וטען כי יש להילחם בתופעת הסכינאות שהפכה נפוצה (הוגש תצלום הסכין-ע/1). ביחס לפגיעה בערך המוגן נטען כי הערך שנפגע הוא שלום הציבור. ביחס למתחם העונש ההולם הוגשה פסיקה ונטען כי הוא נע בין מספר חודשי מאסר בפועל ועד שנת מאסר בפועל. ביחס לעונש שיש להטיל על הנאשם, הפנתה המאשימה לעברו הפלילי ועתרה להשית עליו עונש מאסר בגבול העליון של הסדר הטיעון, לריצוי בעבודות שירות.

5. ב"כ הנאשם טען כי מדובר בסכין מטבח שלא נועדה לפגוע באיש. כן נטען כי עברו הפלילי של הנאשם ישן וכי העבירה האחרונה נעברה בשנת 2002 ומאז הוא שיקם את חייו, עובד לפרנסתו וכי כיום הוא סועד את אמו החולה. ביחס לעונש ההולם הוגשה פסיקה מתאימה וההגנה עתרה להתחשב בנסיבותיו האישיות של הנאשם ובמצבה הרפואי של אמו ולהשית עליו מאסר על תנאי בלבד.

הנאשם בדברו האחרון הביע צער וחרטה על מעשיו, וכן תיאר את מצבה הבריאותי של אמו.

דין והכרעה

קביעת מתחם הענישה

6. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, הליך גזירת הדין מורכב ממספר שלבים. ראשית, על בית המשפט לקבוע את מתחם הענישה ההולם את העבירה בנסיבותיה, וזאת בהתאם לשיקול המנחה בענישה - הלימה, הערכים המוגנים שנפגעו, מדיניות הענישה הנוהגת והנסיבות הקשורות בביצוע העבירה. לאחר מכן, עליו להחליט אם המקרה מתאים לחריגה מהמתחם שנקבע, בין לחומרה ובין לקולה. באם יימצא שאין לחרוג מהמתחם, כאמור, ייגזר הדין בגדרי המתחם, בין היתר, בהתאם לשיקולים המפורטים בסעיף 40יא' לחוק העונשין.

בעניינו, כאמור הצדדים הציגו הסדר טיעון הכולל טווח ענישה מוסכם וטענו כל אחד למתחם ענישה ההולם לשיטתו ולמיקום העונש בגדרו. טרם בואי לקבוע אם לאמץ את הסדר הטיעון, אציין כי בבית המשפט העליון הובעו דעות שונות בעניין השאלה האם יש צורך לקבוע מתחם ענישה מקום בו קיים הסדר טיעון, לרבות טווחים, ו"נראה שטרם נקבעה הלכה מחייבת בנדון" (ע"פ 8109/15 אהרון אביטן נ' מדינת ישראל (9.6.16)). עם זאת, מוסכם על הכל שמתחם הענישה ההולם וטווח הענישה המוסכם, אינם מונחים זהים, שהרי הראשון מבטא קביעה נורמטיבית של בית המשפט, בהתאם לשיקולים הקבועים בסעיפים 40א-40ט לחוק העונשין, בעוד שטווח הענישה הוא יציר הצדדים ומושפע לא אחת מכוח המיקוח שלהם ואינו מבטא בהכרח קביעה ערכית נורמטיבית נכונה (ע"פ 512/13 פלוני נ' מדינת ישראל (4.12.13)). כמו כן ברי כי "אין בית המשפט כבול לעונש או לטווח ענישה שהוסכם בין הצדדים בהסדר טיעון, ועליו להחליט בהתאם לשיקול דעתו אם לכבד הסכמות אלה אם לאו. זאת, בהתחשב עם סבירות ההקלות שניתנו לנאשם בהסדר הטיעון והשיקולים שעמדו ביסוד הקלות אלה, מבחינת התאמתם לאינטרס הציבורי ולקידום תכליות המשפט הפלילי" (ע"פ 4301/15 יאשיהו יוסף פינטו נ' מדינת ישראל (5.1.16)). אציין כי בשל הצורך לבחון את סבירות ההקלה לה זכה הנאשם, בעטיו של הסדר הטיעון, נומקה העמדה המצדדת בצורך בקביעת מתחם ענישה גם במקרה של הסדר טיעון, בכך שהדבר יוצר שקיפות, כך שהציבור זוכה לדעת בבירור את מידת ההקלה לה זכה הנאשם בשל הסדר הטיעון (עמדת השופט מלצר בע"פ 512/13 פלוני נ' מדינת ישראל (4.12.13)). כמו כן נומקה עמדה זו בכך שהדבר מעמיד בפני בית המשפט כלי מדידה יעיל לבחינת סבירות הסדר הטיעון "לפחות במקרים בהם סבירות הסדר הטיעון אינה ברורה על פניה" (עמדת השופט מזוז בע"פ 4301/15 יאשיהו יוסף פינטו נ' מדינת ישראל (5.1.16)). וראו גם: אורן איל-גזל "העונש ההולם לא תמיד יהלום", עורך הדין 70 (אוקטובר 2013). עם זאת, כאמור, אין מדובר בהלכה מחייבת והנושא טרם הוכרע.

בנסיבות ענייננו נראה על פני הדברים כי טווח הענישה אליו הגיעו הצדדים אינו בלתי סביר ועם זאת, אדרש בקצרה לשאלת מתחם הענישה ההולם.

7. **הערכים המוגנים בבסיס העבירה-** הצטיידות בסכין שלא למטרה כשרה יוצרת סיכון ממשי לפגיעה בערך המוגן של שמירה על שלום הגוף ובטחון הציבור. מטעם זה ראה המחוקק להגביל לא רק את השימוש בכלי נשק זה, אלא אף את עצם החזקתו והכל באם אין הסכין מוחזקת למטרה כשרה. ברע"פ 7484/08 פלוני נ' מדינת ישראל (22.12.09) הודגש:

"...פגיעה בערך המוגן הטמון בעבירה בדבר החזקת סכין, עשויה להתרחש לא רק כאשר נעשה בסכין שימוש פסול, אלא גם מעצם החזקתה בכל מקום שאינו ביתו או חצריו של אדם. האיסור הפלילי על החזקת סכין (והוא הדין לגבי אגרופן הנזכר אף הוא בסעיף 186(א)) ברשות הרבים, נועד להתמודד כאמור עם תופעת ריבוי הסכנים ולהקטין את הסיכוי לשליפתה של הסכין מכיסיו של בעליה לצורך שימוש פסול ופוגעני בה. גם אם החזקת הסכין כשלעצמה אין בה כדי ליצור פוטנציאל לתגרה אלימה, משעה שפוטנציאל שכזה התעורר, נוכחותה של הסכין בזירת האירוע עשויה לתרום להתלקחות הרוחות ולהשתלבות מצד האוחז בסכין. אכן, החזקת הסכין במקום בו קיים פוטנציאל לאלימות מעצימה את ההסתברות להתפרצות האלימות"

8. **נסיבות הקשורות לביצוע העבירה-** הנאשם החזיק בסכין בתחומי בית חולים ציבורי, בשעת לילה מאוחרת. כן ראוי לציין שמדובר בסכין אימתנית, בעלת להב באורך 18 ס"מ, דבר המשליך על פוטנציאל הנזק.

9. **מדיניות הענישה-** בחינת מדיניות הענישה מצביעה על הטלת עונשים מחמירים על נאשמים בעבירות החזקת סכין, תוך מתן משקל נכבד לשיקולי הרתעה. לא אחת צוין תפקידו החשוב של בית המשפט בביעור נגע "תת תרבות הסכין". ראו:

"לא נלאה, בהמשך לפסקי דין רבים שיצאו מתחת ידו של בית משפט זה, כולל בימים אלה ממש, להצהיר בקול רם וצלול על הצורך במאבק שיפוטי ב"תת תרבות הסכין", וזאת בכל גילוייה - בין ה"קלים" כהחזקת סכין, ובין הקשים במיוחד, דקירות שסופן אף מוות רחמנא ליצלן" (ע"פ 7924/05 אבו דעוף נ' מדינת ישראל (11.1.07)).

לצד זאת, רמת הענישה משתנה בהתאם לנסיבות ביצוע העבירה (מיקום הסכין - על גופו של הנאשם או ברכבו; המקום בו נתפס הנאשם; סוג הסכין וגודלה וכיוצב') ולנסיבותיו האישיות של הנאשם (עבר פלילי, שיקום, תסקיר חיובי וכיוצב').

לצורך בחינת מדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים, ניתן להפנות לפסקי הדין הבאים: ע"פ 11180-01-13 מדינת ישראל נ' סמילה (18.2.14), בו הורשע הנאשם בעבירה של החזקת סכין שלא למטרה כשרה, בכך שהחזיק על גופו סכין בשעת ערב במרכז מסחרי, ונידון לחודשיים מאסר בפועל (הנאשם לא נמצא כשיר לביצוע עבודות שירות).

ערכאת הערעור קבעה כי מתחם הענישה ההולם נע בין חודשיים מאסר בפועל, שניתן לשאת בהם בעבודות שירות, ועד 10 חודשי מאסר בפועל; עפ"ג 28790-05-16 **אלעד אלוני נ' מדינת ישראל** (1.1.17), בו הורשע הנאשם בעבירה של החזקת סכין שלא למטרה כשרה. הנאשם הצטייד בסכין וכשהבחין בניידת משטרה השליכה אל עבר השיחים. הנאשם נידון ל-30 ימי מאסר שניתן לשאת בהם בעבודות שירות; עפ"ג 2225-09-17 **מדינת ישראל נ' שער** (19.12.17), בו נידון עניינו של נאשם שהחזיק ברכבו סכין מתקפלת. בית המשפט נמנע מהרשעת הנאשם והטיל עליו צו של"צ. ערכאת הערעור ציינה כי מדובר במקרה חריג ומשכך המליצה למאשימה לחזור בה מהערעור, וכך היה; ע"פ 59830-01-16 **כהן נ' מדינת ישראל** (20.4.16), בו הורשע הנאשם בעבירה של החזקת סכין שלא למטרה כשרה בכך שהחזיק ברכבו סכין, ונידון לצו של"צ ומאסר מותנה; ע"פ 33615-06-16 **מיכאל אוחנה נ' מדינת ישראל** (25.10.16), בו הורשע הנאשם בעבירה של החזקת סכין שלא למטרה כשרה, בכך שנתפס מחזיק סכין בשעת לילה מאוחרת באחד מחופי הכנרת. הנאשם נידון לחודשיים מאסר בכליאה, לאור אי התאמתו לביצוע עבודות שירות; ת"פ 28694-07-11 **מדינת ישראל נ' טרנס** (18.1.15), בו נתפס הנאשם בכניסה לבית המשפט כשבנעליו אולר. הנאשם הורשע בעבירה של החזקת סכין שלא למטרה כשרה ונידון לצו של"צ ומאסר מותנה; ת"פ 6440-05-15 **מדינת ישראל נ' אפראימוב** (17.7.16), בו הורשע הנאשם בעבירה של החזקת סכין שלא למטרה כשרה, בכך שבעודו במעצר החזיק בתחתוניו סכין, והוא נידון לחודש מאסר בפועל בדרך של עבודות שירות; ת"פ 8434-06-15 **מדינת ישראל נ' לוי** (14.3.16), בו הורשע נאשם שהחזיק ברכבו סכין, בעבירה של החזקת סכין שלא למטרה כשרה, ונידון למאסר מותנה והתחייבות.

לאור כל זאת, אני בדעה כי מתחם הענישה ההולם את העבירה מושא ענייננו נע בין מאסר קצר שניתן לשאת בו בעבודות שירות ועד 8 חודשי מאסר בפועל.

קביעת עונשו של הנאשם

10. בשים לב למתחם הענישה שקבעתי, מצוי גבולו העליון של הטווח המוסכם בגדרי המתחם, אך גבולו התחתון חורג ממנו. אקדים ואומר כי הגם שענישה שאינה כוללת מאסר כלל מהווה חריגה לקולה מהמתחם שקבעתי, אין צורך בהוכחת סיכויי שיקום ממשיים לשם כך, שהרי מדובר בטווח ענישה מוסכם שבין הצדדים, ועל מנת להטיל עונש בגדרי הטווח די בכך שייקבע שהסדר הטיעון סביר. בשים לב למכלול השיקולים ובהם מתחם הענישה ההולם, עברו הישן מאוד של הנאשם ויתר הנסיבות שפורטו בטיעוני הצדדים, הסדר הטיעון שבין הצדדים סביר ומאוזן ובכוונתי לכבדו ולקבוע את עונשו של הנאשם בגדר הטווח המוסכם.

11. לצורך קביעת עונשו של הנאשם הבאתי בחשבון את עברו הפלילי, הכולל 3 הרשעות קודמות בעבירות אלימות וסמים, והוא אף ריצה עונש מאסר בכליאה בעבר הרחוק (לפני כ-22 שנים). בהקשר זה אציין כי לקחתי בחשבון שמדובר בעבירות שהתיישנו אך לא נמחקו. עוד הבאתי בחשבון את הודאתו של הנאשם ואת הפגיעה שתגרם לאמו, בשל מצבה הרפואי הרעוע, באם ישלח הנאשם למאסר ממושך אף בעבודות שירות.

12. סיכומי של דבר, לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים, הן לקולה והן לחומרה, אני מטיל על הנאשם את

העונשים הבאים:

א. מאסר למשך חודש. הנאשם יישא בעונש זה בדרך של עבודות שירות בהתאם לחוות דעת הממונה מיום 8.11.18. הובהר לנאשם שעליו לבצע את עבודות השירות לשביעות רצון הממונה וכי אם לא יעשה כן ניתן יהיה להפקיע את העבודות והוא יישא ביתרת התקופה בכליאה. **מועד תחילת עבודות השירות - 27.12.18 ועל הנאשם להתייצב ביום זה במשרדי הממונה.**

ב. מאסר על תנאי למשך חודשיים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור במשך שנתיים את העבירה בה הורשע.

המוצג- סכין- להשמיד.

המזכירות תשלח עותק מגזר הדין לממונה על עבודות השירות למעקב.

זכות ערעור בתוך 45 יום.

ניתן היום, י"ג כסלו תשע"ט, 21 נובמבר 2018, במעמד הצדדים.